

سازمان همکاری
شانگهای در ابتدای
قرن ۲۱ و مقارن با
حادثه ۱۱ سپتامبر
که تروریسم را در
کانون سیاست
بین‌الملل قرارداد
متولد شد از همین
رو دومین دستور کار
کلیدی این سازمان
شکل دهی به قواعد
و رویه‌های مقابله
جمعی با تروریسم
بود، مقابله‌ای که
در دهه نخست قرن
۲۱ در قالب شعار
مبارزه با «سه نیروی
شیطانی تروریسم،
تجزیه طلبی و
افراط‌گرایی» به
هدف قانونی این
نهاد بدل شد.

تروریسم، تجزیه طلبی و افراط‌گرایی و برای اعضای این سازمان در صورتی که
چنین درخواستی را مطرح نمایند.
۲. کمک به نهادهای ذیربط در کشورهای عضو برای مقابله با تروریسم،
افراط‌گرایی و تجزیه طلبی در صورت درخواست کشورهای عضو.
۳. جمع‌آوری و تحلیل اطلاعاتی که از سوی اعضا به ساختار ضد تروریسم
منطقه‌ای در مورد مبارزه با تروریسم، تجزیه طلبی و افراط‌گرایی ارائه می‌شود.
۴. ایجاد بانک اطلاعات ساختار منطقه‌ای ضد تروریسم به ویژه در حوزه‌های:
سازمان‌های بین‌المللی تروریستی، تجزیه طلب و افراط‌گرا، رهبران آنها،
اعضا و سایر اشخاصی که در فعالیت‌های این سازمان‌ها دخیل‌اند و نیز
منابع و کانال‌های مالی آنها؛
وضعیت پویایی و روندهای گسترش تروریسم، تجزیه طلبی و افراط‌گرایی که
می‌تواند بر منافع اعضا تأثیر بگذارد؛
سازمان‌های غیردولتی و افرادی که از تروریسم، تجزیه طلبی و افراط‌گرایی
حمایت می‌کنند.
۵. در صورتی که مقامات ذی صلاح کشورهای عضو، اطلاعاتی را از این
سازمان درخواست کنند در اختیار آنها قرار خواهد داد.
۶. ارائه کمک‌های فنی به اعضای سازمان در طراحی و اجرای عملیات‌های
مقابله با تروریسم در صورت درخواست آنان.
۷. در صورتی که اعضای سازمان درخواست نمایند، ساختار ضد تروریسم
منطقه‌ای در انجام عملیات‌های شناسایی نیروهای تروریستی، تجزیه طلب
و افراط‌گرایی به آنها کمک خواهد کرد.
۸. کمک دولت‌های عضو در تعقیب بین‌المللی افراد متهم به اقدامات
تروریستی، افراط‌گرایانه و تجزیه طلب.
۹. مشارکت در توسعه ابزارهای حقوقی بین‌المللی جهت مقابله با تروریسم،
افراط‌گرایی و تجزیه طلبی.
۱۰. آموزش متخصصان واحدهای ضد تروریسم.
۱۱. مشارکت در برگزاری کنفرانس‌های آکادمیک، کارگاه‌ها و سمینارها با
هدف مبادله تجربیات در مبارزه با تروریسم، تجزیه طلبی و افراط‌گرایی.
۱۲. ایجاد و تداوم مکانیسم‌های تماس با سازمان‌های بین‌المللی فعال در
مبارزه با تروریسم، تجزیه طلبی و افراط‌گرایی (SCO, ۲۰۰۶).

موافقت‌نامه‌های دیگری همچون حسن همجواری، انجام مانورهای نظامی
مشترک و همکاری وزارت امور خارجه و دفاع کشورهای عضو تعریف شده
است که در حاشیه موافقت‌نامه‌های سیاسی و امنیتی قرار می‌گیرند و اجرای
دو موافقت‌نامه اصلی را تسهیل می‌کنند. اشاره شد که ساختار ضد تروریسم
منطقه‌ای مهم‌ترین ساختار الزام‌آور سازمان همکاری شانگهای در حوزه